

Operativni sistemi

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: Visoka zdravstvena škola

UVOD

Historija čovječanstva je historija neprekidnog tehnološkog napretka: od točka do satelita i dalje. Ljudi pronalaze načine za poboljšanje svakodnevnog života, proizvodnje, komunikacije, putovanja itd. Određeni periodi u historiji su obilježeni naglašenim razvojem u nekoj tehnološkoj oblasti. Tako je period u kome živimo obilježen informatikom i komunikacijama.

Kroz vjekove čovjek je smišljao sredstva da sebi olakša (automatizuje) proces računanja. Sredinom prošlog vijeka (1945. god.) je konstruisan prvi računar (computer). To je bio ogroman elektronski uređaj. Današnji računari su mnogo manji, bolji i jeftiniji. Oni su postali nezaobilazni u poslovnom, ali i u privatnom životu.

Računar je uređaj koji vrši obradu informacija. Zato se informacionim tehnologijama (information technologies) nazivaju tehnologije koje se koriste za bilo koji oblik računarske (automatske) obrade informacija (podataka).

Pomoću računara informacije (podaci) mogu da se:

- obrađuju (računanje, crtanje, obrada teksta, kreiranje zvuka i pokretne slike, ...),
- pamte (trajno ili privremeno) i
- razmjenjuju (bez obzira na udaljenost).

Da bi razmjenjivali informacije ljudi moraju da komuniciraju.

Pronalaskom telefona (1876. god.) prenos informacija se automatizovao i ubrzano razvijao. Danas je prenos informacija skoro trenutno u okviru planete zahvaljujući savremenim sredstvima komunikacije: telefonu, telefaksu, mobilnom telefonu, radiju, televiziji i računarskim mrežama. Tehnologije koje se koriste za prenos informacija u raznim oblicima nazivaju se komunikacionim tehnologijama (communication technologies).

Računar je uređaj (hardware) koji obrađuje, pamti ili razmjenjuje informacije. Način na koji to radi je određen u programu.

Program (software) je niz komandi koje određuju šta treba uraditi sa podacima.

Znači, dva neodvojiva dijela računara su:

- hardver – uređaj (hardware) i
- softver – program (software).

Pošto hardver ne može da radi bez softvera, a softver nema smisla bez hardvera jasno je da oni čine računar.

Hardverom treba upravljati, tj. na neki način treba „natjerati“ procesor da sabere dva broja, disk da zapamti određenu sliku, monitor da prikaže podatke kako treba, pointer da prati kretanje miša, štampač da odštampa željene podatke itd. To je posao softvera ili programa. Dakle, ispravan hardver ne radi ako nema softvera. Tip softvera koji upravlja hardverom zove se sistemski softver (jer upravlja sistemom) ili operativni sistem.

Softver ne služi samo da upravlja hardverom nego i za pružanje usluga korisniku (čovjeku). Tako su za razne poslove kreirani različiti programi. Ako želite da otkucate neki tekst određeni program vam nudi tu mogućnost. Ako želite da kreirate neku sliku koristićete neki drugi program. Čak i korisnik može napraviti neki svoj program za neku posebnu cvrhu. Ova vrsta softvera koja pruža razne usluge korisnicima tj. ima konkretnu primjenu (application) u svakodnevnom poslu se zove aplikativni softver (primijenjeni ili upotrebnii program).

Dakle, softver dijelimo na:

- sistemski (operativni sistem za upravljanje hardverom) i
- aplikativni (primjenjivi).

Softver se kreira pomoću nekog programskog jezika. Najpoznatiji programski jezici su: Basic, Pascal,

Fortran, C, C++, Java, Delphi, VisualBasic itd. Većina današnjih operativnih sistema je kreirana („napisana“) u C-u.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com